

Λοιπὸν βιβλίον - 338/1914.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ,

ΛΗΟΜΑΧΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΦΥΛ. Α'. (ΑΘΗΝΗΣ, 1 Μαρτίου 1861.) Ἄριθ. 30.

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ περὶ νέου διοργανισμοῦ τοῦ
Πρωσσικοῦ στρατοῦ.

(Ἴδε φύλλον προηγούμενον.)

Τὸ δὲ τελευταῖον ἀτόπημα, ὅπερ ἐκπύγαζει ἐκ τῆς ἐθνοφυλακῆς, ἦτον, ὅτι τὰ ξελέχη τῶν σωμάτων συνεκροτοῦντο ἐξ ἀξιοματικῶν ἀπειρῶν, ἐπομένως ἐν ὥρᾳ παρασκευάσεως ἐπάναγκες νὰ προπλαμβάνωσιν ἀξιοματικούς διὰ τὴν ἐθνοφυλακὴν ἐκ τῶν στελεχῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ· τὸ τοιοῦτον ἐξησθένει αὐτὸν, πρὸς δὲ συνεκροτεῖτο ἡ ἐθνοφυλακὴ ἐξ ἀξιοματικῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγνώστων μεταξὺ των. Πολλὰ τάγματα τῆς ἐθνοφυλακῆς ἦσαν ὑποθετικὰ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣνοι στρατοὶ τόσον ταχέως πορεύονται πρὸς ἐκστρατείαν, καὶ ὁ πόλεμος τοσοῦτον ταχέως ἀρχεται· μέγας δὲ κίνδυνος ἐπέκειτο, διότι περιέμενον τὴν στιγμήν τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου ἵνα ὀργανισθῶσι. Τὸ ἄτοπον τοῦτο ἦτον ἐπὶ τοσοῦτον μεγαλύτερον, καθ' ὅσον ἡ Πρωσσία, κατέχουσα χώραν ἐκτεινομένην ἀπὸ τὸν Ῥήνον μέχρι τοῦ Νιέμου, ὀφείλει νὰ ἔχη στρατὸν εὐκόλως πρὸς πόλεμον παρεσκευασμένον, ἵνα ταχέως πορευῆται πρὸς τὰ σύνορα αὐτῆς, ἐπὶ τοσοῦτον ἀπομακρυσμένα καὶ τὰ μᾶλλον ἐπαπειλούμενα. Δέον λοιπὸν ἦτο νὰ ἐπενεχθῶσιν ἐν τῷ διοργανισμῷ τοῦ Πρωσσικοῦ στρατοῦ μεγάλα μεταρρυθμίσεις συμφώνως μὲ τὴν δικαιοσύνην, τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου καὶ τὴν τακτικὴν, πρὸς δὲ καὶ τὰς γενομένας

1839 - 1839

μεταβολάς ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ πολέμου καὶ εἰς τὰς πολιτικὰς σχέσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Διὰ τὴν ἐνεργήσῃ τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας, δύο τρόποι ὑπῆρχον, ἢ ἡ αὐξήσῃ τὰ στελέχη τοῦ στρατοῦ, καὶ ἡ ἐγγράφῃ ἐν αὐτοῖς κατ' ἔτος τὸ λαχὸν μέρος (contigent) τῶν στρατευομένων, ὅπερ ἐπιφέρει αὐξήσῃ σπουδαίαν δαπάνην ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν (1), ἢ ἡ ἐλαττώσῃ τὸν χρόνον τῆς παρουσίας τῶν στρατευομένων, ὅπως δυνάθῃ νὰ διατηρῇ τὸν ἀναγκαίου ἀριθμὸν στρατιωτῶν χωρὶς νὰ αὐξήσῃ τὴν δαπάνην. Ἡ κυβέρνησις δὲν παρεδέχθη τὴν ἐλάττωσιν τῆς τριετοῦς θητείας, οὗσης ἤδη συντόμου καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἀπολύτου ἀναγκαίας ἕνεκα τῆς τῶν πυροβόλων ὄπλων (armes à feu) τελειοποιήσεως, διότι ἀπαιτεῖται ἤδη ὁ σκοπευτὴς νὰ ᾔσῃ μᾶλλον ἐπιτήδειος, καὶ ἐπομένως δεῖται περισσοτέρου χρόνου πρὸς μόρφωσιν αὐτοῦ.

Ἡ θιμελιώδης βᾶσις τοῦ παρὰ τῆς Πρωστικῆς κυβερνήσεως ἐν τοῖς νομοθετικοῖς σώμασι παρουσιασθέντος νομοσχεδίου τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ εἶναι νὰ ὑποχρεῶνται πάντες οἱ ὑπῆκοι Πρῶσοι ἡλικίας εἰκοσιν ἐτῶν νὰ ὑπηρετήσωσι στρατιωτικῶς. Ἡ διάρκειά τῆς ὑπηρεσίας ὠρίσθη εἰς 8 ἔτη, ἐξ ὧν τὰ μὲν τρία νὰ μένωσιν ἐν ὄπλοις, τὰ δὲ λοιπὰ ἐν ἐφεδρείᾳ καταργεῖται ἡ ἔθνοφυλακὴ τοῦ Γ' κληρύματος, μεταβαλλομένη διὰ τῆς εἰρημένης διατάξεως εἰς ἐφεδρείαν τῆς γραμμῆς.

Διατηρεῖται μία καὶ μόνη τάξις ἔθνοφυλακῆς προωρισμένης διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς χώρας, καὶ ἐν αὐτῇ θέλουσι διαμῆναι 11 ἔτη λογιζόμενα ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἐφεδρείας ἀφυπηρετήσεως μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 39 ἐτῶν συμπληρωμένων. Διὰ τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς κατ' ἔτος ἐλιγμούς τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας προσκαλοῦνται ἐν ὄπλοις αἱ τέσσαρες νεώτεραι τάξεις

(1) Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τοῦ 1839 ἦν 422,780,000 φράγκων (La Monarchie Prussienne par le docteur Ungewitter -lin, 1839)

(classes) τῆς ἔθνοφυλακῆς, οἱ ἐλιγμοὶ οὗτοι διαρκοῦν μόνον ἡμέρας 8. Οἱ ἔχοντες ἡλικίαν τῶν 17—20 ἐτῶν ἄνδρες, καὶ οἱ 39—50 ἐτῶν σχηματίζουσι τὴν πολιτοφυλακὴν [Landsturm.]

Τὰ τάγματα τῆς τε σωματοφυλακῆς καὶ τῆς γραμμῆς διπλασιάζονται. Τὰ συντάγματα τοῦ ἵππικοῦ καὶ τῆς ἔθνοφυλακῆς καταργοῦνται καὶ ἀντικαθιστῶνται διὰ ἰσαριθμίων νέων συνταγμάτων τῆς γραμμῆς, τὰ στελέχη τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τῶν σκαπανέων αὐξάνωσι.

Διὰ λόγους ὅμως πολιτικοὺς στηριζομένους ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς Εὐρώπης καταστάσει καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἀκαίρων δημοσίων συζητήσεων ἐπὶ τοσοῦτων σπουδαίων ζητημάτων, ἡ κυβέρνησις ἀπέσυρε τὸ νομοσχέδιον αὐτῆς περὶ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς, ἀλλὰ τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐψηφίσαντο 35 ἑκατομμύρια φράγκων, ἵνα διατηρήσῃ τὸν στρατὸν τῆς ἐμπόλεμον, ὡς εἶχε παρασκευάσῃ αὐτοῦ τῷ 1839, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἰταλικοῦ πολέμου.

Ὁργανισμὸς τοῦ Πρωστικοῦ στρατοῦ.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦ νέου ὀργανισμοῦ, ἡ σύνθεσις τοῦ στρατοῦ εἶναι ἡ ἀκόλουθος.

Πεζικὸν { 8 συντάγματα πεζικοῦ τῆς σωματοφυλακῆς.
1 σύνταγμα ὀπλοφόρων τῆς σωματοφυλακῆς.
2 Τάγμα κυνηγῶν καὶ ἀκροβολιστῶν τῆς σωματοφυλακῆς.

64 συντάγματα πεζικοῦ τῆς γραμμῆς
8 συντάγματα ὀπλοφόρων τῆς γραμμῆς.
10 τάγματα κυνηγῶν τῆς γραμμῆς.
72 τάγματα (πέρυσι) τῆς γραμμῆς.
10 λόχοι κυνηγῶν.

Ἰππικὸν { 8 συντάγματα ἵππικοῦ τῆς σωματοφυλακῆς.
64 συντάγματα ἵππικοῦ τῆς γραμμῆς.

Πυροβολικὸν { 1 σύνταγμα πυροβολικοῦ τῆς σωματοφυλακῆς.
8 σύνταγμα πυροβολικοῦ τῆς γραμμῆς

Σκαπανεῖς	}	1 τάγμα σκαπάνων τῆς σωματοφυλακῆς.
		8 τάγμα σκαπανέων τῆς γραμμῆς.
Ζευγίται	}	1 τάγμα τῆς σωματοφυλακῆς
		8 τάγμα τῆς γραμμῆς.

Ἄπαντα τὰ συντάγματα τοῦ πεζικοῦ σύγκεινται ἐκ τριῶν ταγμάτων (1), ἐξ ὧν ἐν τῶν ὀπλοφόρων, τὰ συντάγματα τοῦ ἵππικοῦ ἐκ πέντε ἰλῶν, καὶ τὰ τοῦ πυροβολικοῦ ἐκ δώδεκα κανονοστοιχιῶν, ἐξ ὧν πέντε εἰσὶ πεζαί, καὶ τρεῖς ἔφιπποι, αἱ ταξιαρχαὶ τῶν σκαπανέων σχηματίζουνσι τάγματα ἐκ 4 λόχων, ἐξ ὧν τρεῖς ἐμπόλεμοι καὶ 1 ἐν ἐφεδρείᾳ.

Ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τοῦ Πρωσικοῦ στρατοῦ ἦτο πρὸ τοῦ νέου ὀργανισμοῦ ὁ ἐπόμενος:

πεζικὸν	120,000	ἄνδρας
ἵππικὸν	28,000,	
Πυροβολικὸν	19,000,	
Μηχανικὸν	7,000.	

Τ' ὄλον 174,700, προστιθεμένης καὶ τῆς ἔθνοφυλακῆς τοῦ 1 κυρήγματος 129,000.

203,700 ἄνδρες

Ὅθεν διὰ τῆς συγκεντρώσεως μέρους τῆς ἔθνοφυλακῆς εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸν, ὑπολογίζουσιν αὐτὸν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἔθνοφυλακῆς, εἰς τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν 250—260 χιλιάδων ἀνδρῶν.

Ὁ Πρωσικὸς στρατὸς συνιστᾶται ἀπὸ 9 σώματα στρατοῦ, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον συγκροτεῖται ἐκ τῆς σωματοφυλακῆς, τὰ δὲ ἕτερα 8 τὰ τῶν στρατευμάτων τῆς γραμμῆς. Τὰ σώματα τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, ἠνωμένα ἀνὰ δύο, σχηματίζουνσι τμήματα στρατοῦ, ἔχοντα ἀρχηγὸν ἓνα ἐπιθεωρητὴν στρατηγόν.

Ἐκαστον σῶμα στρατοῦ σύγκειται ἐκ δύο μεραρχιῶν πε-

(1) Τὰ τάγματα τοῦ πεζικοῦ ἔχουσιν ἐν ᾧρᾳ εἰρήνης 558 ἄνδρας καὶ ἐν πολέμῳ 1050 ἄνδρας.

ζικοῦ, μιᾶς ἵππικοῦ, ἐνὸς συντάγματος πυροβολικοῦ, ἐνὸς συντάγματος ὀπλοφόρων, ἐνὸς τάγματος πεζῶν κυνηγῶν καὶ μιᾶς ταξιαρχίας σκαπανέων.

Ἡ μεραρχία τοῦ πεζικοῦ σχηματίζεται ἐκ δύο ταξιαρχιῶν πεζικοῦ καὶ μιᾶς ἵππικοῦ, καὶ ἐκάστη ταξιαρχία πεζικοῦ διαλαμβάνει δύο συντάγματα. Ἡ μεραρχία τοῦ ἵππικοῦ σύγκειται ἐξ 6 συνταγμάτων ἵππικοῦ, σχηματιζόντων δύο ταξιαρχίας.

Ἡ ἀνωτέρα στρατιωτικὴ ἐξουσία ἐν Πρωσσίᾳ ἀπορρέει ἐκ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, διαβιβάζοντος πρὸς τὸν στρατὸν τὰς διαταγὰς τοῦ βασιλέως.

Τὰ γραφεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν διαιροῦνται:

1) Γενικὸν τμήμα τοῦ πολέμου, ἀσχολούμενον εἰς τὰ τοῦ ὀργανισμοῦ, τῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὕλικου τοῦ πολέμου. Τὸ τμήμα τοῦτο ὑποδιαιρεῖται εἰς πέντε μέρη, ὧν τὸ τρίτον εἶναι τὸ τοῦ μηχανικοῦ.

2) Εἰς τμήμα τῆς στρατιωτικῆς κεντρικῆς οἰκονομίας, ἐνασχολούμενον εἰς τὰ τῆς συντηρήσεως καὶ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν στρατευμάτων, τὰς προμηθείας, τὰ τρόφιμα, μισθοδοσίας, νοσοκομεῖα κλπ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτοῦ διαταγὰς τοὺς ἀνωτέρους διοικητὰς τῆς σωματοφυλακῆς καὶ τῶν σωμάτων τοῦ στρατοῦ, τὴν γενικὴν ἐπιθεώρησιν, τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ μηχανικοῦ τῶν φρουριῶν καὶ τῶν σκαπανείων, καὶ τῶν κυνηγῶν κλπ. κλπ.

Ἰσολόγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων	Αἰτιολογία	Πίστωσις		Χρέωσις	
		Δραχ.	Λ.		Δραχ.
523	Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἀνωτέρου ἔτους ἀναβαίνει εἰς	321364	68		
278	Ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦ 6 Κεφαλαίου.	11653	37		
	Μένει περιουσία.			309511	31
	Εἰς κτήματα			»	»
	» Τραπεζικὰς μερίδας.			»	»
	» χρήματα διάφοροι ὀφειλέται.				
442	α.) Τὰ ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐθν. Τράπεζαν κατὰ τὸν λογαρ. τῆς 2 ἔξαρ. π. ε. πρὸς 5 0/0 δρ. 248,897:50				
	» 3 0/0 » 11,156:86				
	Ὅλον τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ ὑπαρχόντων. . δρ. 260,054:36				
	Δι' ἀνεξοφλήτους συναλλαγματικὰς καὶ χρηματικὰς Γραμμάτια παρὰ τε τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Κεντρ. Ταμείου.»	32,951:13			
	Ὅλον. . δρ. 293,005:49				
	Ἀφαιρεῖται τὸ ἐκδοθὲν χρηματ. ἔνταλμα διὰ βοήθειας τῆς 3 τρ. π. ε. πληρωτέου παρὰ τῆς Τραπεζῆς.»	3,080:07	289925	42	
	β.) Τὰ ὀφειλόμενα δι' ὑπόλοιπον καταβολῆς ἀπὸ ἐγγάμους ἀξιωματικούς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Νόμου τοῦ Ταμείου τούτου	51465	98		341391
487	Ὄφειλονται παρὰ τοῦ Ταμείου διὰ καθυστερουμένης βοήθειας εἰς διαφόρους χήρας	213	64		
529	Ὄμ. Ὄμ. αἰ παρακαταθήκαι.	31666	45	31880	09
	Ὅλον.			341391	40.341391

Ἀξ. Ἀριθ.	Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον	Βαθμὸς	πληρωθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1860.	
			Δραχ.	Λ.
1	Εὐφροσύνη Ρεῖνὲκ	ὑποστράτηγος	400	63
2	Κλεοπάτρα Γρίβα	»	400	63
3	Γ. Φ. Φαρμάκης	συνταγματάρχ.	300	77
4	Ἀναστασία Βαλλιάνου	»	300	77
5	Μαργαρίτα Τουρέτ	»	300	77
6	Σοφία Σκαρβέλη	»	300	77
7	Εὐφροσύνη Μίλιου	»	48	89
8	Ζαφείρω Ροδίου	ἀντισυνταγματ.	252	65
9	Παρασκευοῦλα Μετζελίδη	»	252	65
10	Αἰκατερίνη Σπηλιοτοπούλου.	» χαρ.	216	54
11	Ἐλένη Λιανοῦ	» χαρ.	216	54
12	Μαριγῶ Βρονικίτσκι	ταγματάρχης	216	54
13	Θεοδώρα Ἀξελού	»	216	54
14	Ὁδ. Ἀτζ. Ἀτζολίνου	»	216	54
15	Δημητροῦλα Μαυροδήμου	»	216	54
16	Εὐγεννοῦλα Κίτσου	»	216	54
17	Ἀλεξάνδρα Παππαβιέρου	»	216	54
18	Ἐλένη Τζήνου	»	124	18
19	Αἰκατερίνη Κατσόγιαννη	»	124	21
20	Μαγδαλινὴ Λάμπρου	» χαρ.	159	99
21	Ἄθ. καὶ Κ. Πετσάλη	ἐπιπαιστήριος	159	99
22	Μαρία Καλάνδρου	λοχαγός	159	99
23	Ἐλένη Καραγιάννη	»	159	99
24	Αἰκατερίνη Κασθίχη	»	159	99
25	Ἐπαμ. Μαζοῦ Θεοδώρου	»	159	99
26	Ἄνθουλα Μπαϊρακτάρη	»	159	99
27	Γιαννοῦλα Ντούζου	»	159	99
28	Παναγιώτα Ναουμίδου	»	159	99
29	Νέζω Βαλτινοῦ	»	159	99
30	Αἰκατερίνη Ἀγγελάκη	»	159	99
31	Αἰκατερίνη Φιλίππου	»	159	99
32	Μαριγῶ Παράσχου	»	159	99
33	Μαρία Θεοδοσίου	»	159	99
34	Ἀγγελικὴ Γιαννοῦλη	»	159	99

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἰανουαρίου 1861.
Ἡ διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Δ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ (συνταγματάρχης πρόεδρος), ΓΡ. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ (λοχαγός), Α. ΑΡΙΓΓΡΟΠΟΥΛΟΣ (λοχαγός). Ἐπεξεργάσθη κατὰ τὰ βιβλία καὶ ἀνεγνωρίσθη ἀκριβῆς ὁ Βασιλ. Ἐπίτροπος ΕΜΜ. ΦΩΤΙΑΔΗΣ (στρατ. ὑπεπαιτητής), ὁ γραμματεὺς ΙΩ. ΠΙΣΣΑΣ (ἐπικαταλυματίας).

Αύξ. Αριθ.	Όνομα και επώνυμον	Βαθμός	Πληρωθέν ποσόν κατά τὸ ἔτος 1860.	
			Δραχ.	Λ.
35	Ἀναστασία Καρανασίου . . .	λοχαγός	159	99
36	Αἰκατερίνη Κολοκοτρώνη . . .	»	159	99
37	Βασιλική Κακουράτου . . .	»	159	99
38	Μαριγῶ Δημοπούλου . . .	»	159	99
39	Χαρίκλεια Μουσουδάκη . . .	»	118	06
40	Βασιλική Ἀδάμ . . .	»	410	40
41	Χρυσούλα Τσαραβέλλα . . .	»	104	90
42	Αἰκατερίνη Ζαλοκώστα . . .	ἐπικαταλυματ.	159	99
43	Δρ. Δήμας . . .	λοχαγός	65	03
44	Πηνελόπη Χρυσανθοπούλου . . .	ιατρός α. τάξ.	120	31
45	Εὐφρ. Παναγουλάκου . . .	ὑπολοχαγός	120	31
46	Ξανθή Γιάγκου . . .	»	120	31
47	Ἑλένη Μερεντίτη . . .	»	120	31
48	Δεσποινῶ Παππανδρέου . . .	ὑπομ. α. τάξ.	120	31
49	Ἀνθοῦλα Παππαχρήστου . . .	ἱερεὺς	120	31
50	Γαρουφαλιά Δημητρίου . . .	ὑπολοχαγός	120	31
51	Μαρία Ταμβακάκη . . .	»	120	31
52	Μαργαρώ Καραχρήστου . . .	»	120	31
53	Φωτεινὴ Δημητρίου . . .	»	120	31
54	Καλλιόπη Παππαδάκου . . .	»	133	65
55	Δημητροῦλα Πάσχου . . .	»	120	31
56	Ἑλένη Γρηγοριάδου . . .	»	106	30
57	Μηλιά Σουλίου . . .	»	49	17
58	Θεοδώρα Συρμακέζου . . .	ἀνθυπολοχαγός	99	84
59	Κ. Ἀκριβοῦ . . .	»	99	84
60	Σταματικὴ Ἡλιάδου . . .	ὑπομ. β. τάξ.	99	84
61	Αἰκατερίνη Στύλου . . .	ἀνθυπολοχαγός	126	01
			1917	75

Ε Π Ι Σ Η Μ Ο Σ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Τὴν 1 Μαρτίου 1864

Ἀριθ. 1291.

Περὶ κατὰ παραγγελίαν ἀνακρίσεων.

Ἐπειδὴ τὸ πρὸς τοὺς καθεστῶτας νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην ὀφειλόμενον σεβασ ἀπαιτεῖ ὅσον οἷόν τε ἀκριβῆ καὶ ταχεῖαν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ὑπ' αὐτὰς διατελούντων κατηγορουμένων, ἐπιθυμοῦμεν ὅπως αἱ ὑπὸ τῶν ἀνακριτῶν τῶν στρατιωτικῶν δικαστηρίων ἀνατιθέμεναι κατὰ παραγγελίαν πρὸς ἀνάκρισιν ὑποθέσεις, κατὰ τὸ ἄρθρον 85 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου τῆς ἀνακριτικῆς πράξεως, διεκπεραιῶνται ἀμελλητί καὶ μετὰ πάσης ἀκριβείας, τηρουμένων ἀπαρασαλεύτως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καθιερωμένων διατυπώσεων. Ἀθῆναι τὴν 26 Ἰανουαρίου 1860. Ὁ Ἰπουργὸς Δ. ΒΟΥΡΑΠΗΣ.

Ἀριθ. 1585.

Ἀπάντησις εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 605 ἐπισημειωτικὸν ἔγγραφον τῆς 28 παρελθόντος μηνός ε. ε.

Πρὸς τὸ φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν.

Ἐπειδὴ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 71 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας δὲν κατήργησαν, οὐδ' ἀφήρσαν τὴν ἐξουσίαν, ἣν οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ἰδίως οἱ Κ. Φρούραρχοι ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ὑποδεστέρων των, δυνάμει τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν κανονισμῶν ἀναλόγως τῶν βαθμῶν, τοὺς ὁποίους κέκτηνται, καὶ τῶν θέσεων αὐτῶν. Ὅθεν δύνανται ὡς αὐτὸς λαμβάνουσιν ἀφρομὴν καὶ ὑπάρχει περίπτωση εἰς τὴν ἐξασκῶσιν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε τὴν πειθαρχικὴν αὐτῶν ἐξουσίαν, φιλακίζοντες τοὺς καταμνησμένους, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 208—213 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τὴν 1 Φεβρουαρίου 1860.

Ὁ Ἰπουργὸς Δ. ΒΟΥΡΑΠΗΣ.

Ἀριθ. 18371, 18723, 20256.

Περὶ ἀλληλουχίας τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Β. Ἐπιτρόπου καὶ Εἰσηγητοῦ.

Πρὸς τὸν βασιλ. ἐπίτροπον τοῦ διαρκοῦς στρατοῦ Ἀθηνῶν.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 30, 44 καὶ 92 (ε. ε.) ἀναφορῶν τοῦ Κ. εἰσηγητοῦ τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖτε στρατοδικεῖον, ἀπαντῶμεν, ὅτι

ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος οφείλει μὲν νὰ διαβιβάξῃ πρὸς ἡμᾶς τὰς αἰτήσεις τοῦ Κ. Εἰσηγητοῦ, δὲν ἀπαγορεύεται ὅμως μέχρι τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου νὰ ἐκφράξῃ οὗτος τὴν γνώμην του προσωρινῶς ἐπὶ ζητήματος καθαρῶς ἀνακριτικοῦ, ἢνα προβαίῃ ὅσον ἐνεστὶν ἀκολούτως καὶ ταχέως ἢ ἀνάκρισις.

Ὅτι ὁ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἢ ὁ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ ἐνεργῶν Β. Ἀντεπίτροπος, οἰονδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ οὗτος βαθμὸν, δὲν δύναται μὲν νὰ δώσῃ διαταγὰς εἰς τὸν Κ. εἰσηγητὴν, ἔχει ὅμως ἀφ' ἑνὸς τὸ δικαίωμα νὰ συντελῇ εἰς τὴν αἰσίαν τῆς ἀνακρίσεως περαιοσιν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φροντίξῃ περὶ τῆς ὀρθῆς τῶν νόμων ἐφαρμογῆς· διὸ οφείλει, εἴτε διαβιβάζων τὴν περὶ ἀνακρίσεως διαταγὴν, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης, νὰ ἐλκύῃ τὴν προσοχὴν τοῦ Κ. εἰσηγητοῦ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ κάμνῃ προτάσεις καὶ παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας νομίζει ἀναγκαίας πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Οφείλει ὅθεν ὁ εἰσηγητὴς, ὡς ἂν πρόκειται νὰ κλητεῦσθαι ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν ὑπόδικον, ἐὰν μὲν οὗτος εὕρισκῆται εἰς τὰς φυλακάς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου νὰ καλέσῃ αὐτὸν ἀπ' εὐθείας, εἰδοποιῶν συγχρόνως καὶ τὸν Β. ἐπίτροπον, ὅπως παρευρεθῇ, ἂν θέλῃ, ἐν τῇ ἐξετάσει, καὶ κάμῃ οἷας ἔχει προτάσεις καὶ παρατηρήσεις. Ἐν πάσῃ δὲ ἄλλῃ περιπτώσει, κλητεύονται οἱ ὑπόδικοι διὰ τοῦ Β. ἐπίτροπου· τοῦτ' αὐτὸ γίνεται, τοῦ ὑποδίκου ὄντος μὲν εἰς τὴν ἑδραν τοῦ στρατοδικείου, μὴ εὕρισκόμενον δὲ ἐν προφυλακίσει. Οὐδεμίαν δὲ ἐπιβάρυνσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δικαιωμάτων τούτων ἔχει ὁ βαθμὸς τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ Β. ἐπιτρόπου, διότι μεταξὺ τῶν δύο τούτων δικαστικῶν ἀρχῶν, μὴ ὑφισταμένης ἐξαρτήσεως ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δὲν προσβάλλεται ἡ πειθαρχία ἐκ τῆς ἐκτελέσεως καθηκόντων, ἅτινα τείνουσι πρὸς διεξαγωγὴν τῆς διαδικασίας, ἧς ἡ νομιμότης καὶ τὸ αἴσιον πέρασ ἐξήρτηνται ἐκ τῆς ἀμέσου καὶ προθύμου συμπράξεως ἀμφοτέρων τούτων τῶν πάντῃ ἀνεξαρτήτων ἀπ' ἀλλήλων δικαστικῶν ἀρχῶν.

Ὅτι ὁ Β. ἐπίτροπος καὶ ὁ ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ ἐνεργῶν, ἔχουσι μὲν τὸ δικαίωμα τοῦ παρευρίσκεισθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων, καὶ ἐπιφέρειν προτάσεις καὶ παρατηρήσεις, δὲν δύναται ὅμως διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς των ταύτης νὰ παραλύωσι τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰσηγητοῦ, ὄντος μόνου δικαστοῦ τῆς ἀξίας τῶν προτάσεων τοῦ Β. ἐπιτρόπου, καὶ δυναμένου νὰ παραδεχθῇ αὐτάς ἢ ὄχι· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου

οφείλει νὰ ἀποφανθῇ διὰ πράξεως ἠτιολογημένης, ἧς ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν δικογραφίαν, ὅπως ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐπιφέρει τὴν κρίσιν ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ περὶ τῆς βασιμότητος ἢ μὴ τῶν προτάσεων τοῦ Β. ἐπιτρόπου καὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὅτι συνεπεία τῶν ἐκτεθέντων ὁ εἰσηγητὴς οφείλει μὲν ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ζητῇ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Β. ἐπιτρόπου, ὡς ἂν πρόκειται ἐκδοσὶς ἐντάλματος φυλακίσεως ἢ ἀπολύσεως κατηγορουμένου (ἄρθρ. 88 Στρατ. ποιν. νόμου), δὲν δεσμεύεται ὅμως οὗτος ὑπό τινος γνωμοδοτήσεως τοῦ Β. ἐπιτρόπου, δύναται μάλιστα νὰ πράξῃ ὅ,τι ὀρθὸν καὶ νόμιμον κατὰ τὴν δόξαν του, ἀφοῦ διὰ πράξεως ἠτιολογημένης ἀπιφασθῇ περὶ τοῦ μὴ βασιμίου τῶν προτάσεων τοῦ Β. ἐπιτρόπου· οὗτος δὲ οφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὴν αἴτησιν τοῦ εἰσηγητοῦ.

Ὅτι ὁ εἰσηγητὴς καὶ μόνος αὐτὸς πρέπει νὰ δευθύνῃ ὁλόκληρον τὴν ἀνάκρισιν, δύναται ἐν τούτοις καὶ μάλιστα οφείλει, ἢνα μὴ ἐπιβαρύνῃ ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους τὸ δημόσιον καὶ τὸν κατηγορούμενον διὰ ματαίων ἐξόδων, καὶ ἐξ ἑτέρου ἢνα μὴ γίνηται πρόσκομμα εἰς τὴν λοιπὴν ἀνακριτικὴν ὑπηρεσίαν, διὰ πᾶσαν κατὰ μέρος ἀνακριτικὴν πράξιν, παραγγέλλων, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 85 τῆς στρατ. ποιν. νομοθεσίας, τοὺς στρατιωτικοὺς ἢ δικαστικούς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, τοὺς διαμένοντας κατὰ τὸν τόπον, ὅπου πρόκεινται νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη, ἢνα ἐπιληφθῶσιν αὐτῆς.

Ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα ὁ εἰσηγητὴς αὐτὸς οφείλει πρὸ πάσης ἄλλης πράξεως νὰ ἐξετάξῃ τὸν κατηγορούμενον· ἐὰν ὅμως ἢ μεταφορὰ τοῦ κατηγορουμένου ἦναι ἀνέφικτος δι' ἀσθένειαν ἢ τι ἰσχυρὸν κώλυμα, δύναται τὴν ἐξέτασιν του νὰ ἀναθέσῃ κατὰ παραγγελίαν εἰς ἄλλον ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, ἐπιφυλαττόμενος, τοῦ κωλύματος ἀρθέντος, νὰ κλητεῦσθαι διὰ νομίμου τρόπου αὐτὸν καὶ τὸν ἐξετάσῃ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 84 τῆς στρατ. ποιν. νομοθεσίας, καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως.

Ὅτι ὁ ἀντεισηγητὴς εἶναι καὶ οὗτος ἀνακριτὴς, καθὸ δὲ περιβεβλημένος δικαστικὸν χαρακτῆρα καὶ ἔχων εὐθύνην ἐν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, ἔχει καθήκον νὰ ἐνεργῇ ἀνεξαρτήτως τὰς ὑποθέσεις, τῶν ὁποίων τὴν ἀνάκρισιν ἐπιφορτίζεται. Τοῦτο ἀναγκαιῶς λαμβάνει χώραν ὅταν ὁ εἰσηγητὴς ἐξαιρηθῇ, καὶ δεῖον νὰ γίνηται πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης, ὅτε ἐπιφορτίζε-

ται ανάκρισιν τινα, ἵνα ἔχη ἐντελῆ προσωπικὴν εὐθύνην καὶ ἐπομένως ἐνεργῆ μεθ' ὅλης τῆς ὠριμότητος καὶ σπουδαιότητος, τὰς ὁποίας προσκαλεῖ καὶ ὑποστηρίζει ἡ εὐθύνη αὐτῆ. Ἄμα ὅθεν δοθείσης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἐντολῆς, ἵνα περαιωσῆ ἀνάκρισιν τινα, ἐν τῇ ἐντολῇ περιέχεται καὶ ἡ διαταγὴ ἵνα ἐνεργήσῃ πάσας τὰς πράξεις, καὶ αὐτὴν τὴν ἐκθεσιν νὰ συντάξῃ καὶ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν Βασ. ἐπίτροπον (ἄρθρον 98 Στρατ. ποιν. νόμου), ὁφείλων ὅμως νὰ σημειοῖ ἐν τοῖς ἐγγράφοις αὐτοῦ, ὅτι κατ' ἐντολήν τοῦ εἰσηγητοῦ ἐγένετο ἡ ἐνέργεια.

Ὅτι ἡ σχέσις μεταξὺ τοῦ βασ. ἐπιτρόπου καὶ τοῦ βασ. ἀντεπιτρόπου διαφέρει, διότι τὸ ἀδιαίρετον αὐτῶν ἐστὶν ἀρχὴ καθιερωμένη καὶ ἐν τῇ κοινῇ ποινικῇ νομοθεσίᾳ ἐπομένως ὁ ἀντεπίτροπος δὲν διευθύνει τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ἐνεργεῖ μόνον ὑπὸ τὰς αἰετούς διαταγὰς τοῦ Βασ. ἐπιτρόπου, δυναμένου νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσιν τοῦ μέρους τῶν ὑποθέσεων ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ὠρισμένον τινα κλάδον. Ὅσακις ὅμως ὁ ἀντεπίτροπος ἐπέχει τόπον βασιλ. ἐπιτρόπου, καλυμμένου, ἢ ἐνεργεῖ κατ' ἰδιαιτέραν αὐτοῦ παραγγελίαν, ἔχει τὰ αὐτὰ μὲ τὸν βασιλ. ἐπίτροπον δικαίωματα.

Ὅτι ὁ βασιλ. ἐπίτροπος δύναται μὲν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ δικαστηρίου νὰ ἀντιτάξῃ ἐπιχειρήματα ἐναντία τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ εἰσηγητοῦ περιεχομένων, ἂν ἡ γνώμη ἀντιθέτου, καὶ νὰ προσθέσῃ μάλιστα τοιαῦτα, ὅσακις τὸ συμφέρον τῆς δικαιοσύνης τὸ ἀπαιτεῖ ὁφείλει ὅμως νὰ πράττῃ τοῦτο τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ ἐκληφθῇ ὡς κατάκρισις τῶν πεποιθήσεων τοῦ εἰσηγητοῦ, οὐδὲ νὰ ἀποδίδῃται εἰς τοῦτον σκοπὸς πλάγιος, τηρουμένου πάντοτε τοῦ πρὸς τὰς ἀρχὰς ὀφειλουμένου σεβασμοῦ.

Τέλος ὅτι περὶ τῶν καθαρῶς δικαστικῶν καὶ ἀνακριτικῶν ὑποθέσεων ὁ εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ ἀποστεινῆται εἰς τὸν βασιλ. ἐπίτροπον, διὰ πᾶσαν δ' ἄλλην ὑπόθεσιν ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς.

Ἐν γένει δὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀξιοπρεπειᾶς δέον νὰ χαρακτηρίζῃ τὸν βασιλ. ἐπίτροπον, ἢ δὲ εὐσχημος καὶ ἐμβριθῆς συζητήσις καὶ ἡ λογικὴ τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκθεσις νὰ διακοσμῶσι τὸν λόγον τοῦ.

Ἐν Αθήναις τὴν 11 Φεβρουαρίου 1861.

Ὁ Ἰπουργὸς Δ. ΒΟΥΡΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 2331

Περὶ δηλώσεω τῆς προφυλακίσεως κατηγορουμένων.

Ὅσακις κατὰ τὸ ἄρθρον 67, 68 καὶ 69 τῆς στρατιωτικῆς ποινικῆς Νομοθεσίας αἱ διάφοροι στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἐνεργησάσαι προανακρίσεις κατὰ τινος κατηγορουμένου στρατιωτικοῦ, ὑποβιβάσουσιν ἡμῖν αὐτάς, πρὸς ἀποφυγὴν δυσχερειῶν, ἐπιθυμοῦμεν ὅπως ἐκ τοῖς σχετικαῖς δικογραφοῖς δηλώσῃ δεόντως, ἂν ὁ ὑπὸ ἀνάκρισιν διατελὼν ἢ ἐν προφυλακίσει ἢ μὴ.

Ἀθῆναι τὴν 13 Φεβρουαρίου 1861.

Ὁ Ἰπουργὸς Δ. ΒΟΥΡΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 2457.

Περὶ ψηφοφορίας ὡς πρὸς τὴν ἐνοχὴν καὶ τὸν καταλογισμὸν τῆς ποινῆς.

Πρὸς τὸν Βασ. ἐπίτροπον τοῦ Διαρ. Στρατοδικείου Ναυπλίου.

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἀποφάσεως τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖτε Στρατοδικείου, εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ποινὴ ἐφηρωμένη διὰ τῆς πλειονοψηφίας 4 ψήφων κατὰ 3, ἐνῶ κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 128 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἡ ποινὴ καταγινώσκειται διὰ τῆς πλειονοψηφίας πέντε ψήφων κατὰ δύο, παρατηροῦμεν ὅτι τότε μόνον καταγινώσκειται ἡ ποινὴ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ὅταν ἀφ' ἐνὸς οὐδεμία ποινὴ ἔχῃ ὑπὲρ ἐαυτῆς τὴν πλειονοψηφίαν ψήφων πέντε, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας ποινὴ ἦναι ἢ μᾶλλον εὐνοϊκῆ· ἀλλὰ τότε πρέπει ἢ ἀπόφασις νὰ ποιῆ μνείαν ὅτι ἐσχηματίσθη πλειονοψηφία τῶν πέντε ψήφων καὶ ὅτι, ψηφοφορηθεῖσάν ἐκ δευτέρου τῶν διαφορῶν τούτων γνωμῶν, οὐδεμία ἐξ αὐτῶν ἔλαχε τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένης πλειονοψηφίας τῶν πέντε ψήφων, πρὸς δὲ ὅτι ἡ μᾶλλον εὐνοϊκὴ ποινὴ εἶναι ἡ ἐφαρμοζομένη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ ὑπὲρ ἧς ὑπάρχουσι, 2, 3, ἢ 5 ψήφοι.

Ὅπως καταντήσῃ ὅμως εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο τὸ δικαστήριον, πρέπει νὰ γείνη ἡ ἐξῆς ἐργασία.

Μετὰ τὴν περὶ ἐνοχῆς ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου, ὁ Κ. Πρόεδρος θέτει ἀλληλοδιαδόχως εἰς ψηφοφορίαν τὰ διάφορα εἶδη καὶ ποσὰ τῶν ποινῶν τὰ ἐφαρμοζόμενα εἰς τὴν πράξιν, δι' ἣν ἐκηρύχθη ἔνοχος ὁ κατηγορούμενος· ἂν δὲ οὐδεμία τῶν ποινῶν ἔχῃ ὑπὲρ ἐαυτῆς τὴν πλειονοψηφίαν τῶν 5 ψήφων,

τότε ψηφισοῦνται ἐκ νέου ἅπασαι αἱ γνώμαι, καὶ ἂν οὐδὲ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ψηφισοῦσαν δὲν σχηματισθῆ τοιαύτη πλειονοψηφία, τότε ἐφαρμόζεται ἡ μάλλον εὐνοϊκὴ πρὸς τὴν ἐκ τῶν προταθεισῶν καὶ ψηφισορηθεισῶν, αὕτη δὲ θεωρεῖται ἡ τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις, καὶ ἂν ὅπερ τῆς ποινῆς ταύτης ἤθελεν εἶσθαι εἰ μόνον δικαστής· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κοινὸς νοῦς μᾶς διδίσκει ὅτι οἱ ψηφισορήσαντες δικασταὶ τὸ πρῶτον διὰ τὴν βαρυτέραν τῶν ποινῶν θέλουσι προκρίνει κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ψηφισοῦσαν νὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς γνώμης τῶν μάλλον εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν πλησιάζουσαν, δὲν δύναμεθα νὰ υποθέσωμεν, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ποινὴν ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου θέλει καταρτισθῆ διὰ μιᾶς μόνης ψήφου.

Ἐν τούτοις ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι περὶ πασῶν τῶν ἐργασιῶν τούτων πρέπει ἡ ἀπόφασις νὰ ποιηθῆ μυσίαν, καθόσον ἡ ἔλλειψις ταύτης δίδει χώραν εἰς ἀκύρωσιν, εἶναι δὲ καὶ παράλειψις οὐσιώδης, ὃ δὲ παρὰ τῷ ἀναθεωρητικῷ δικαστηρίῳ Κ. Βασιλ. Ἐπίτροπος ἔχει δικαίωμα, καὶ ὀφείλει μάλιστα, νὰ προτείνῃ αὐτὰς εἰς ἐπαγγέλματος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ζητῆ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ταιαύτης ἐλλείψεως φερούσης ἀποφάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Φεβρουαρίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 2573.

Περὶ καθηκόντων τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

Παρατηροῦντες ὅτι τὰ κατὰ καιροῦς σχηματισθέντα ἀνακριτικὰ Συμβούλια δὲν ἐφήρμωσαν μεθ' ὅλης τῆς ἀκριθείας καὶ προσοχῆς τὰ ὀρισμένα παρὰ τοῦ κεφαλαίου Ζ καὶ Η. τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ Καταστάσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ Νόμου Β. Διατάγματος τῆς 26 Ἰουλίου 1852, τοῦ ὁποίου τὰ ἄρθρα 19, 20, 30, 31, 33 καὶ 24 ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1854 Β. Διατάγματος, προσκαλοῦμεν τὰς Διοικήσεις τῶν Σωμάτων τοῦ στρατοῦ καὶ τὰς στρατιωτικὰς ἄρχάς νὰ μελετήσωσι μετὰ μεγίστης σπουδῆς τὰ εἰς ἀμφοτέρω τὰ Βασ. ταῦτα Διατάγματα ἐνδιαλαμβανόμενα, καὶ νὰ ἐπιστήσωσιν εἰς αὐτὰ τὴν προσοχὴν ἀπάντων τῶν ΚΚ. ἀξιωματικοῦ, ὥστε ἕκαστος διοριζόμενος ὡς Πρόεδρος ἢ μέλος ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου δυναθῆ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ἀνατιθέμενα

οὐτῷ καθήκοντα ἐν πλήρει γνώσει τῶν εἰς τὰ Β. διατάγματα ἐμπεριεχομένων καὶ ἐν ἰσχύϊ ἐν τῷ στρατῷ ὀρισμῶν.

Ἐπειδὴ δὲ ἠγέρθησαν ἀμφιβολαὶ ὡς πρὸς τοὺς παραπεμπόμενους ἔνεκα παρατάσεως ὀργίας ὑπὲρ τὰ τρία ἐτη ἀξιωματικοῦ ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐπειδὴ ἴσως τινὲς ἐσχμάτισαν ἐσφαλμένην γνώμην, ὅτι τ' ἀνακριτικὰ Συμβούλια δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν, εἰμὴ τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ μετὰ τὴν εἰς ὀργίαν μεταθέσιν του, νιμίζομεν ἀναγκαῖον νὰ υπομνήσωμεν εἰς ἅπαντας τὸ ἄρθρ. 26 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1852 Βασ. Διατάγματος, καὶ ὁ ὑπουργὸς χρεωθεῖ νὰ παραπέμπῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον ἅπαντα τὰ πρὸς φωτισμὸν τοῦ Συμβουλίου συντελοῦντα ἐγγραφα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ διαλαμβάνωσι καὶ τὰς αἰτίας τῆς εἰς ὀργίαν μεταθέσεως.

Διὰ τούτου γίνεται σαφές ὅτι τ' ἀνακριτικὰ Συμβούλια δὲν πρέπει νὰ λαμβάνωσι ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ μετὰ τὴν εἰς ὀργίαν μεταθέσιν του, ἀλλὰ νὰ ἐκτιμῶσιν ἐν τῇ συνειδήσει αὐτῶν καὶ τοὺς λόγους τῆς εἰς ὀργίαν μεταθέσεώς του, καὶ συνδυάζοντα ἀμφοτέρα ταῦτα νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των περὶ τοῦ ἂν θεωρῶσιν ὅτι ὑπάρχει λόγος ἵνα τεθῆ ὁ τοιοῦτος ἀξιωματικὸς εἰς ἀπόταξιν ὡς ἀνεπίδεκτος ν' ἀνακληθῆ εἰς ἐνέργειαν, κατὰ τὸ ζήτημα τὸ προσδιορισμένον ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1854 Βασιλικῷ Διατάγματι.

Ἄν δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτιμηθῶσι παρὰ τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ προηγηθέντα τῆς εἰς ὀργίαν μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἤθελεν εἶσθαι περὶ τὸν ν' ἀπαιτῆται παρὰ τῶν κανονισμῶν ἡ πρὸς οὐτὰ ἀποστολὴ τῶν ἐγγράφων τῶν ἐνδιαλαμβανόντων τὰς αἰτίας τῆς εἰς ὀργίαν μεταθέσεως.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Φεβρουαρίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. ΒΟΥΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 2818.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ διορισμῶν καὶ προδιδασμῶν ὑπομοιράρχων καὶ ἰατρῶν.

ΟΘΩΝ, κτλ.

Προτάξει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἀνακαλοῦμεν αὐτεπαγγέλτως εἰς ὑπηρεσίαν·

Τὸν εἰς ὀργίαν διὰ προσαίρου παύσεως τεθέντα ὑπομοί-

ραρχον τοῦ ἡμετέρου σώματος τῆς χωροφυλακῆς Παντελή Δημητρίου.

Προβιβάζομεν

Ἐπομοίραρχον τὸν ἀνθυπομοίραρχον Δημήτριον Κοκκῶνην, ἀνακαλοῦντες αὐτὸν εἰς ἐνέργειαν εἰς τὸ ἡμέτερον σῶμα τῆς χωροφυλακῆς.

Ἰατροὺς τάγματος 2ας τάξεως

Τοὺς μέχρι τοῦδε δοκίμους ἰατροὺς 1ης τάξεως

Περικλέα Πετσάλην εἰς τὸ νοσοκομεῖον Λαμίας καὶ Γεώργιον Παππαζήτην εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν.

Ὀνομάζομεν

Δοκίμους ἰατροὺς 1ης τάξεως τοὺς μέχρι τοῦδε δοκίμους ἰατροὺς 2ας τάξεως Εὐστάθιον Εὐσχιθίου τοῦ νοσοκομείου Ναυπλίας, Σοφοκλέα Μυκῶνιον εἰς τὸ νοσοκομεῖον Λαμίας, Χρῆστον Ἰσοαδρόφσκην εἰς τὸ νοσοκομεῖον Λαμίας, Ὁρέστην Κροκίδαν εἰς τὸ νοσοκομεῖον Λαμίας, Σταῦρον Ἰατρίδην τοῦ νοσοκομείου Ναυπλίας καὶ Ἀλέξανδρον Τράϊμπερ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἀθήνησι, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1861.

Ο Θ Ω Ν.

Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

Ἀριθ. 3107

Περὶ ἀκυρωθείσης ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδικείου Ναυπλίας.

Πρὸς τὸν Β. Ἐπίτροπον τοῦ ἐν Ἀθήναις Διαρκοῦς Στρατοδικείου.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 162 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἡ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκύρου πράξεως καὶ ἐπειδὴ τὸ ἀναθ. δικαστήριον ἡκύρωσεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου μόνον τὴν ἐν τῷ ἀκρατηρίῳ διαδικασίαν, αὕτη μόνη θελεῖ ἐπαναληφθῆ, ἀφοῦ κλητευθῆ ὁ κατηγορούμενος, διορισθῆ εἰς τοῦτον συνήγορος καὶ εἰδοποιηθῆ ὑφ' ἡμῶν ὁ Κ. Πρόεδρος περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας καθ' ἣν ἐκλητεύθη ἵνα δικασθῆ ὁ κατηγορούμενος, πρὸς συγκάλεισιν τοῦ Στρατοδικείου.

Ἀν Ἀθήναις τῇ 24 Φεβρουαρίου 1861.

Ὁ ὑπουργὸς Δ. ΒΟΤΣΑΡΗΣ.

